

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z wniosku J. P.
przy uczestnictwie Miasta [...] W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 sierpnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego [...] w W.
z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 maja 2019 r. Sąd Okręgowy [...] po rozpoznaniu sprawy z wniosku J. P. z udziałem [...] o zasiedzenie, na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego [...] w W. z 30 sierpnia 2017 r. w pkt 1. oddalił apelację, zaś w pkt 2. zasądził od wnioskodawcy na rzecz [...] kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiódł wnioskodawca, zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 227 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Wnioskodawca wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia ewentualnie poprzedzającego postanowienia Sądu Rejonowego [...] w W. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, jak również o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zgodnie z ustawą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach badania wniosku o skargi kasacyjnej do rozpoznania ocenia tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie ujęte przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku, nie zaś podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Wskazanie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Skarżący przedstawiając

jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia (zob. *inter alia* postanowienie Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

W niniejszej sprawie Skarżący nie wykazał w profesjonalny sposób istnienia oczywistej zasadności skargi, prowadząc w istocie wywód polemiczny z motywami Sądu II instancji, zawartymi w uzasadnieniu postanowienia z 22 maja 2019 r., w którym wnioski dowodowe zostały oddalone jako spóźnione albo nieistotne. Zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., jak wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie, może stanowić podstawę uwzględnienia skargi kasacyjnej, a konsekwentnie także jej przyjęcia do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, jedynie w szczególnych sytuacjach, gdy sposób sporządzenia uzasadnienia orzeczenia sądu drugiej instancji wyklucza poddanie go kontroli kasacyjnej (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z: 13 maja 1997 r., sygn. akt II CKN 112/97, niepublikowane; 11 maja 2000 r., sygn. akt I CKN 272/00, niepublikowane; 20 lutego 2003 r., I CKN 65/01, niepublikowane; 22 maja 2013 r., sygn. akt III CSK 293/12, OSNC 2013, Nr 12, poz. 148; 15 kwietnia 2016 r., sygn. akt I CSK 278/15, niepublikowane). Okoliczności tej Skarżący nie podniósł i nie uzasadnił w motywach wniosku, zarzucając jedynie, że Sąd *ad quo* nie uzasadnił decyzji o pominięciu jego dowodów.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

jw